De vertelling van de Indiase ascete en Imam al-Mahdi (aj)

Herverteld uit het slothoofdstuk van het boek "Armaghān-e Hind o Pāk"[1]

door Ayatollah Sayyed Mohammad-Mahdi 'Abd al-Sāhib Langerudi

Baqiyyat Allāh Instituut – Nederland · Augustus 2025

Inleiding

Deze tekst is een Nederlandse vertaling met redactionele verfijningen van de bekende vertelling uit het slothoofdstuk van “Armaghān-e Hind o Pāk”, opgetekend door Ayatollah Sayyed Mohammad-Mahdi ‘Abd al-Sāhib Langerudi. De opmaak is verzorgd met duidelijke koppen, evenwichtige witruimte, een decoratieve pagina-rand en uitgevulde alinea’s voor optimale leesbaarheid.

De vertelling

Tijdens een van mijn reizen naar India bezocht ik, samen met enkele vrienden, een stad die aan een grote rivier lag en als verzamelplaats van asceten (yogi’s) bekendstond. Mensen kwamen er met hun zorgen en vragen bij de asceten aankloppen.

Op een dag viel ons bezoek samen met het openbare spreekuur van de voornaamste ascete van de stad. Een menigte had zich om hem heen verzameld; ieder had een behoefte of nood. De een zei dat hij zijn kapitaal kwijtgeraakt was, een ander zocht nieuws over een zieke, en iedereen had wel een verzoek. De ascete pakte de hand van elke bezoeker, sprak bepaalde formuleringen uit, verrichtte enkele rituele handelingen en gaf dan zijn antwoord. Zo zei hij tegen de man die klaagde over een verloren geldtas: “Je zult hem op die-en-die tijd terugvinden,” waarop de man opgelucht vertrok.

Een andere opmerkelijke eigenschap van deze ascete was dat hij, wanneer men hem de naam van een persoon én de naam van diens moeder gaf, kon vertellen of die persoon in leven was of overleden; en als hij was gestorven, waar zijn graf lag. Hij had er echter nadrukkelijk bij gezegd dat men hem niet naar grootheden en hooggeplaatste persoonlijkheden moest vragen.

Toen wij aan de beurt kwamen, besloten we hem te beproeven. We noemden enkele namen en hij antwoordde correct. Over een grootgeleerde (ayatollah Boroudjerdi) zei hij bijvoorbeeld: “In Qom, en overleden”—wat juist bleek. Omdat ik het Hindi machtig was, kon ik gemakkelijk met hem communiceren.

Op dat moment besloot ik van de gelegenheid gebruik te maken om naar onze Meester, Imam al-Mahdi (aj)[2], te informeren. Eerst zei ik: “Mahdi, zoon van Fatima.” De ascete dacht even na en zei: “Zo iemand vind ik niet.” Hij concentreerde zich opnieuw, maar ook nu kwam er geen antwoord. Meteen bedacht ik me dat ik het verkeerd had gezegd: Mahdi is immers de eretitel van de Imam, niet zijn naam. Zijn naam is “Mohammad” en zijn moeder is “Nargis (Narsjis)”.

Ditmaal zei ik: “Mohammad, zoon van Nargis.” Zodra hij deze naam hoorde, werd hij totaal van zijn stuk gebracht. Hij sloot zijn ogen en zonk weg in een diepe stilte. De hele ruimte werd muisstil. Na enige minuten veranderde zijn gezichtskleur, hij begon te beven en deinsde achteruit. Met een mengeling van schrik en verbazing riep hij herhaaldelijk: “Wie is dit? Wie ís deze persoon?! Waar ik ook kijk, zie ik zijn aanwezigheid: hij is op zee, op het land, in de hemel, op aarde—er is geen plek waar hij níet is!”

Toen wij dit zagen, sprongen de tranen ons in de ogen. We legden hem uit: “Dit is onze Imam—de goddelijke Bewijs en Heer van de Tijd (aj) op wie wij sjiieten wachten.” De ascete zei niets meer en bleef verbijsterd. In ons hart voelden wij ontzag en wij prevelden: “Allāhumma ʻajjil li-walīyika al-faraj.”

Conclusie en spirituele boodschap

Deze vertelling onderstreept een diepe waarheid: zelfs niet-moslim-asceten staan sprakeloos voor het licht van Imam al-Mahdi (aj) en rest hun niets dan erkenning. De Imam is overal aanwezig en waakt over alles; zijn genade omvat heel de mensheid. Voor gelovigen is dit een oproep om zich met oprechtheid en kennen (maʻrifa) tot de levende Imam te wenden en hun hart te richten op zijn voortdurende presentie.

Noten & bron

1. “Armaghān-e Hind o Pāk”: slothoofdstuk (“Bijzondere gebeurtenissen”), herverteld uit het Perzische origineel van Ayatollah Sayyed Mohammad-Mahdi ‘Abd al-Sāhib Langerudi.
2. (aj): afkorting voor “‘alayhi al-salām”/“‘ajjala ’llāhu farajahū” — “vrede zij met hem / moge God zijn verschijning bespoedigen”.

BAQIYYAT ALLÃH
INSTITUUT
Sji’itisch Kenniscentrum · Vertaling & Publicatie